

Sygn. akt IX U 726/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 kwietnia 2018 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariola Łącka
Protokolant:	Joanna Metera

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 11 kwietnia 2018 r. w Rybniku

sprawy z odwołania J. J. (1) (J.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania J. J. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 26 kwietnia 2017 r. Znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zobowiązuje organ rentowy do ponownego ustalenia wysokości emerytury ubezpieczonego na podstawie art. 110a ustawy z dnia

17 grudnia 1998r o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych poczynając od dnia (...).

Sędzia

Sygn. akt IX U 726/17

UZASADNIENIE

Decyzją z 26 kwietnia 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu J. J. (1) (J.) prawa do ponownego ustalenia wysokości emerytury na podstawie art.110a ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony w najkorzystniejszy sposób, tj. od zarobków z lat 1969-1991 wynosi 220,03%, zatem nie jest wyższy niż 250%.

Ubezpieczony odwołał się od powyższej decyzji i wniósł o przeliczenie pierwszej przyznanej mu emerytury górniczej zgodnie art.110 ustawy emerytalnej.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji i dodał, że za okresy 12.12.1956r. – 31.12.1963r. i od 01.07.1988r.- 31.12.1990r. przyjął wynagrodzenie minimalne, ponieważ brak jest dokumentacji zarobkowej.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczony urodzony (...), od 24.09.1990r. jest uprawniony do emerytury górniczej. Podstawa wymiaru świadczenia została ustalona z okresu 1985r.- 1987r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 383,55% i został ograniczony do 250%.

Po uzyskaniu prawa do emerytury ubezpieczony pozostawał w zatrudnieniu w (...) J. do 31.12.1991r.

W dniu (...). ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie emerytury górniczej z uwzględnieniem wynagrodzenia osiągniętego po przyznaniu emerytury, dołączając do wniosku zaświadczenie Rp-7 z dnia 16.01.2017r. na okoliczność wynagrodzenia uzyskanego 1991r.

W rozpoznaniu powyższego wniosku organ rentowy wydał decyzję odmowną z dnia 10.03.2017r. ustalając wwpw z lat 1969-1991 na 220,03%.

Uzupełniając wniosek, w dniu 27.03.2017r. ubezpieczony złożył kserokopie dotyczące wynagrodzeń S. K., który pracował w (...) J. na takim samym stanowisku.

Rozpoznając ponownie wniosek ubezpieczonego organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję opisaną na wstępie.

(dowód: akta organu rentowego)

Ubezpieczony w okresach spornych był zatrudniony w (...) w J. na stanowiskach kolejno:

- od 12.12.56r. do 31.08.64r. – górnik p.z.
- od 01.09.64r. do 30.11.63r. – nadgórnika p.z.
- od 01.12.65r. do 31.08.1968r. – sztygara zmianowego p.z.
- od 01.09.68r. do 31.08.70r. – sztygara oddziałowego p.z.
- od 01.09.70r. do 30.04.1979r. – nadsztygara górniczego p.z.
- od 01.09.79r. do 23.07.89r. – kierownika robót górniczych p.z.
- od 24.07.89r. do 31.12.1991r. – sztygara oddziałowego p.z (praca na kontrakcie)

Najkorzystniejsze wynagrodzenie w 20 wybranych latach ubezpieczony uzyskał w latach 1968 - 1981, 1985- 1990 przy przyjęciu wynagrodzeń wyliczonych za lata 1968 -1976 i 1988- 1990 w oparciu o dokumentację znajdującą się w aktach rentowych, akta osobowe, obowiązujące uregulowania płacowe, przy przyjęciu, że ubezpieczony w tych okresach otrzymywał, oprócz wynagrodzenia zasadniczego, dodatek funkcyjny, wynagrodzenie z Karty Górnika, deputat węglowy w pełnej wysokości, dodatek szkodliwy i niebezpieczny (gazowy), a także dodatek za pracę na II i III zmianie do 01.09.1979r, a w okresie pracy na kontrakcie otrzymywał wynagrodzenie w wysokości wynagrodzenia pracownika porównawczego S. K..

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyliczony z powyżej wskazanych lat jest wyższy niż 250% i wynosi 265,23% .

(dowód: opinia biegłej A. K. z dnia 30.12.2017r. k.35-60 akt sądowych)

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje.

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. 2017r., poz.1383 ze zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15,

z uwzględnieniem ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego (ust.1).

2. Warunek posiadania wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie jest wymagany od emeryta lub rencisty, który od dnia ustalenia prawa do świadczenia do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie świadczenia, w myśl ust. 1, nie pobrał świadczenia wskutek zawieszenia prawa do emerytury lub renty lub okres wymagany do ustalenia podstawy przypada w całości po przyznaniu prawa do świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wynosi co najmniej 130%.

3.Okres ostatnich 20 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1, obejmuje okres przypadający bezpośrednio przed rokiem, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia.

Jednocześnie jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15,

z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

2. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza 250%,

a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony spełnia warunki umożliwiające przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej.

Powyższe wynika jednoznacznie z opinii powołanego biegłego, który na podstawie posiadanej dokumentacji, przy uwzględnieniu obowiązujących w górnictwie przepisów płacowych, odtworzył wynagrodzenie ubezpieczonego za lata 1968-1976 i 1988-1990. Obliczony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru okazał się być wyższy od 250% i może stanowić podstawę przeliczenia świadczenia.

W ocenie Sądu opinia biegłego jest rzetelna, wydana w oparciu o fachową wiedzę na podstawie szczegółowej analizy przedłożonej dokumentacji oraz obowiązujących w tych okresach przepisów.

Strony ostatecznie nie kwestionowały wniosków opinii, uznając iż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury z uwzględnieniem wynagrodzenia osiągniętego po przyznaniu prawa do emerytury górniczej przekroczył wartość 250%.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję zobowiązując organ rentowy do ponownego obliczenia wysokości emerytury ubezpieczonego na podstawie

art. 110a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych poczynając od(...), tj. od daty złożenia wniosku.

Sędzia